

ข้อบังคับของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๔

ว่าด้วยการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖/๑ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือนในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับตามภาคผนวก ๑๘ และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๑๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนฉบับที่ ๙๒ ว่าด้วยการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การไปรษณีย์ควบคุม” (Regulated Postal Authority) หมายความว่า หน่วยงานการไปรษณีย์ของไทย หรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานการไปรษณีย์นั้น ซึ่งได้รับใบรับรองไปรษณีย์ควบคุมตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศ

“ข้อกำหนดทางเทคนิค” (Technical Instructions) หมายความว่า ข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศอย่างปลอดภัย (ICAO DOC 9284) ที่ออกในช่วงระยะเวลาตามวิธีการที่คณะกรรมการการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนดและให้การรับรอง

“บรรจุภัณฑ์” (Packaging) หมายความว่า ภาชนะบรรจุและส่วนประกอบอื่น ๆ หรือวัสดุที่จำเป็นสำหรับเป็นภาชนะบรรจุตามลักษณะการใช้งาน

“บาดเจ็บสาหัส” (Serious Injury) หมายความว่า การบาดเจ็บที่บุคคลได้รับจากอุบัติเหตุโดยส่งผลให้

(ก) ต้องเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง ภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบาดเจ็บ

(ข) กระดูกแตกหัก เว้นแต่การแตกหักเล็กน้อยของกระดูกนิ้วมือ นิ้วเท้า หรือจมูก

(ค) มีแผลถลอกหรือฉีกขาดซึ่งทำให้เลือดออกมาก หรือเกิดความเสียหายต่อเส้นประสาทกล้ามเนื้อ หรือเส้นเอ็น

(ง) อวัยวะภายในได้รับบาดเจ็บ

(จ) มีแผลไฟไหม้ชั้นที่สอง (ระดับไขมัน) ชั้นที่สาม (ระดับกล้ามเนื้อ) หรือแผลไฟไหม้ผิวหนังมากกว่าร้อยละห้า หรือ

(ฉ) สามารถตรวจพิสูจน์ได้ว่าติดเชื้อหรือได้รับรังสีที่เป็นอันตราย

“วัตถุอันตราย” (Dangerous Goods) หมายความว่า วัตถุหรือสารที่ขึ้นไปกับอากาศยาน ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และทรัพย์สิน หรือสภาพแวดล้อม โดยแบ่งประเภทตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

“สินค้าพร้อมส่ง” (Consignment) หมายความว่า วัตถุอันตรายจำนวนตั้งแต่หนึ่งหีบห่อขึ้นไป ที่จัดส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งในคราวเดียวกันโดยผู้ดำเนินการเดินอากาศ

“หมายเลขสหประชาชาติ” (UN Number) หมายความว่า หมายเลขอ้างอิงหลักที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการขนส่งวัตถุอันตรายของสหประชาชาติ (the United Nations Committee of Experts on the Transport of Dangerous Goods) กำหนด หรือหมายเลขเฉพาะที่ใช้ชั่วคราว (ID Number) ในกรณีที่ยังไม่มีหมายเลขสหประชาชาติ

“หีบห่อ” (Package) หมายความว่า บรรจุภัณฑ์ที่บรรจุสินค้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ที่พร้อมสำหรับการขนส่ง

“หีบห่อรวม” (Overpack) หมายความว่า การบรรจุรวมหีบห่อตั้งแต่หนึ่งหีบห่อขึ้นไปให้เป็นหน่วยเดียวกันโดยผู้ส่งรายเดียว เพื่อให้สะดวกสำหรับการจัดการและจัดเก็บ

“อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Incident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่ไม่ใช่อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตราย และเกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศโดยไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นขณะอยู่บนอากาศยาน ซึ่งส่งผลให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สิน หรือสภาพแวดล้อมได้รับความเสียหาย เกิดไฟไหม้ มีการชำรุดแตกหัก การหกหรือรั่วไหลของสาร หรือวัสดุแก๊สอันตราย หรือหลักฐานอื่นใดที่ทำให้เห็นได้ว่าบรรจุภัณฑ์ของวัตถุอันตรายนั้นไม่เป็นไปตามมาตรฐานของลักษณะบรรจุภัณฑ์ และให้หมายความรวมถึงทุกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายซึ่งก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่ออากาศยานหรือบุคคลที่อยู่ในอากาศยานในขณะนั้น

“อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุอันตราย” (Dangerous Goods Accident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากและเกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ โดยส่งผลให้บุคคลเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บสาหัส รวมถึงทำให้ทรัพย์สิน หรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

“อุปกรณ์หน่วยบรรทุก” (Unit Load Device) หมายความว่า อุปกรณ์รูปแบบใด ๆ ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าทางอากาศ เช่น แผ่นวางสินค้า (Pallet) พร้อมตาข่าย ตู้บรรทุกสินค้าสำหรับอากาศยาน

หมวด ๑

ผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ข้อ ๔ ห้ามผู้ดำเนินการเดินอากาศรับวัตถุอันตรายเพื่อการขนส่งทางอากาศ เว้นแต่

(๑) ผู้ส่งได้รับอนุญาตให้ส่ง และผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นได้รับอนุญาตให้พาวัตถุอันตรายไปกับอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกฎหมายของประเทศต้นทาง ประเทศที่อากาศยานนั้นนำวัตถุอันตรายบินผ่าน หรือพักระหว่างเส้นทางการบิน และของประเทศปลายทาง

(๒) ผู้ส่งได้สำแดงว่าวัตถุอันตรายนั้นไม่เป็นวัตถุอันตรายที่ต้องห้ามสำหรับการขนส่งทางอากาศ โดยได้ระบุประเภท (Classification) บรรจุหีบห่อ (Packing) ติดฉลากและทำเครื่องหมาย (Labeling and Marking) และลงนามในเอกสารกำกับการขนส่งสินค้าอันตรายตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๓) จัดทำใบรายการตรวจรับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Acceptance Checklist) เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจรับสินค้าอันตรายตามข้อ (๔)

(๔) มีการตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ประกอบการขนส่งสินค้าวัตถุอันตราย หีบห่อ หีบห่อรวม และอุปกรณ์หน่วยบรรจุให้เป็นไปตามขั้นตอนการตรวจรับสินค้า (Acceptance Procedures) ที่ระบุไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและจัดวาง (Loading and Stowage) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค

(๖) วัตถุอันตรายนั้น ๆ ได้ผ่านการตรวจสอบตามแผนการควบคุมการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศ

(๗) เป็นวัตถุอันตรายที่เป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศซึ่งได้จัดส่งผ่านการไปรษณีย์ควบคุมที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย และมีกระบวนการดำเนินงานและการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิคโดยการรับรองของผู้ดำเนินการ

(๘) จัดให้มีระบบการจัดการด้านนิรภัยตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่เกี่ยวข้องที่กำหนดไว้

ข้อ ๕ ภายใต้ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนว่าด้วยใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายต้องจัดทำคู่มือการขนส่งวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Manual) และเพิ่มเติมกระบวนการปฏิบัติการด้านการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค ให้เป็นส่วนหนึ่งของคู่มือการปฏิบัติการ (Operations Manual) และยื่นให้ผู้ดำเนินการรับรอง

เมื่อผู้อำนวยการได้รับคู่มือตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบคู่มือ ความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่และการปฏิบัติตามคู่มือ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่ามีความสอดคล้องตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ มีความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ และผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นสามารถปฏิบัติตามคู่มือได้จริง ให้ผู้อำนวยการรับรองพร้อมประทับตราและลงลายมือชื่อในคู่มือดังกล่าวให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องทำการทบทวนคู่มือทั้งสองฉบับตามวรรคหนึ่งให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และแจ้งให้ผู้อำนวยการพิจารณาให้ความเห็นชอบคู่มือที่ได้ทำการทบทวนนั้นก่อนนำมาใช้งาน

ข้อ ๖ ภายใต้ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนว่าด้วยใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดทำคู่มือการฝึกอบรมบุคลากร (Training Manual) ซึ่งระบุแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Training Programmes) ที่สอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค ยื่นให้ผู้อำนวยการรับรอง

เมื่อผู้อำนวยการได้รับแผนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยการตรวจสอบแผน ความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หลักสูตรพร้อมสื่อการเรียนการสอนและบุคลากร และการปฏิบัติตามแผน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่ามีความสอดคล้องตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ มีความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หลักสูตรพร้อมสื่อการเรียนการสอนและบุคลากร และผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้นสามารถปฏิบัติตามแผนได้จริง ให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าวให้แก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ของตนรับการฝึกอบรมตามแผนที่ได้รับการรับรองแล้ว และฝึกอบรมทบทวนเป็นประจำ ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมตามแผนไว้เป็นหลักฐานพร้อมให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องทำการทบทวนแผนการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องตามข้อกำหนดทางเทคนิค และแจ้งให้ผู้อำนวยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนที่ได้ทำการทบทวนดังกล่าวก่อนนำมาใช้งาน

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่รับขนวัตถุอันตรายต้องจัดให้มีและแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) นักบินผู้ควบคุมอากาศยานให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ก่อนที่อากาศยานจะออกเดินทางตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และจัดเตรียมคู่มือเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตราย (Emergency Response Guidance for Aircraft Incidents Involving Dangerous Goods หรือข้อมูลอื่นในทำนองเดียวกันนี้ ตามที่กำหนดในคู่มือการปฏิบัติการ (Operations Manual) ที่ได้รับการรับรองจากผู้อำนวยการตามข้อ ๕ แล้ว

(๒) สมาชิกลูกเรือ (Flight Crew Member) และบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ เพื่อช่วยให้บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตนและวิธีปฏิบัติเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้

(๓) ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะรับขนวัตถุอันตรายขึ้นบรรจุบนอากาศยานในห้องที่มีคนโดยสารหรือในห้องนักบินไม่ได้ เว้นแต่ ข้อกำหนดทางเทคนิคจะกำหนดให้ทำได้

ข้อ ๙ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องดำเนินการกับวัตถุอันตรายที่รับขน ดังนี้

(๑) หีบห่อ หีบห่อรวม และตู้บรรจุสินค้าที่บรรจุวัตถุอันตรายต้องได้รับการตรวจความเสียหายและการรั่วซึมก่อนบรรจุบนอากาศยานหรือบรรจุเข้าไปในอุปกรณ์หน่วยบรรจุ ทั้งนี้ ต้องไม่นำหีบห่อหีบห่อรวมที่บรรจุวัตถุอันตรายและตู้บรรจุสินค้าที่รั่วซึมหรือเสียหายขึ้นบนอากาศยานโดยเด็ดขาด

(๒) ต้องไม่นำอุปกรณ์หน่วยบรรจุขึ้นบนอากาศยาน เว้นแต่ อุปกรณ์นั้นได้ผ่านการตรวจสอบแล้วและไม่ปรากฏร่องรอยการรั่วซึมหรือความเสียหายของวัตถุอันตรายที่บรรจุภายในอุปกรณ์หน่วยบรรจุ

(๓) เมื่อปรากฏว่าหีบห่อที่บรรจุวัตถุอันตรายที่บรรจุบนอากาศยานรั่วซึมหรือเสียหาย ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องนำหรือเคลื่อนย้ายหีบห่อนั้นออกจากอากาศยาน โดยการจัดการของตนเองหรือจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ซึ่งมีขีดความสามารถ และเชี่ยวชาญในการจัดการกับวัตถุอันตราย และต้องทำการตรวจสอบให้แน่ใจว่าส่วนที่เหลืออยู่นั้น อยู่ในสภาพที่จะทำการขนส่งทางอากาศต่อไปได้โดยไม่เป็นอันตรายต่ออากาศยานหรือคนโดยสาร และหีบห่ออื่นที่เหลืออยู่บนอากาศยานต้องไม่ถูกปนเปื้อนโดยวัตถุอันตรายนั้น

(๔) เมื่อตรวจพบร่องรอยความเสียหายหรือการรั่วซึมของหีบห่อ หีบห่อรวม ตู้บรรจุสินค้า และอุปกรณ์หน่วยบรรจุ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศตรวจสอบบริเวณที่จัดวางวัตถุอันตรายนั้นบนอากาศยานเพื่อตรวจหาความเสียหายของอุปกรณ์ยึดตรึงและการปนเปื้อนบนอุปกรณ์นั้น ๆ

ข้อ ๑๐ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดการเคลื่อนย้ายของทุกชนิดซึ่งปนเปื้อน อันเนื่องมาจากความเสียหายหรือรั่วซึมของหีบห่อ หีบห่อรวมและตู้บรรจุสินค้าไปไว้ยังที่ปลอดภัยโดยไม่ชักช้าและไม่อนุญาตให้นำอากาศยานขึ้นบินไม่ว่ากรณีใด ๆ เมื่อสงสัยว่ามีสารรั่วไหลและปนเปื้อนของสารกัมมันตรังสีบนอากาศยาน เว้นแต่ ได้มีการกำจัดการกัมมันตรังสีจนอยู่ในระดับที่ปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำด้านเทคนิค

ข้อ ๑๑ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจำแนกและแบ่งแยก (Separation and Segregation) วัตถุอันตรายตามข้อกำหนดทางเทคนิคเพื่อให้มั่นใจได้ว่า หีบห่อที่บรรจุวัตถุอันตรายซึ่งอาจมีปฏิกิริยาอันตรายอย่างร้ายแรงต่อหีบห่ออื่นจะต้องไม่ถูกจัดวางติดกับหีบห่ออื่นหรือจัดวางในตำแหน่งที่อาจมีปฏิกิริยาต่อกันเมื่อเกิดการรั่วซึม

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินในระหว่างการบิน นักบินผู้ควบคุมอากาศยานต้องแจ้งหน่วยงานบริการจราจรทางอากาศและสนามบินที่จะบินลงทราบบว่ามีวัตถุอันตรายใดบรรทุกมากับอากาศยานตามรายละเอียด ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิคโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ ๑๓ เมื่ออากาศยานประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรงซึ่งเกิดจากวัตถุอันตรายที่บรรทุกผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายซึ่งตรงกับที่ได้แสดงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรแก่นักบิน ผู้ควบคุมอากาศยานต่อหน่วยงานบริการฉุกเฉินที่รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์รุนแรง โดยมีชกซ์ และต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนิรภัยการบินและสอบสวนอากาศยานเกิดอุบัติเหตุของรัฐโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในกรณีอากาศยานประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ที่เกิดจากวัตถุอันตราย ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศดำเนินการจัดส่งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เมื่อได้รับการร้องขอจากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนิรภัยการบินและสอบสวนอากาศยานเกิดอุบัติเหตุของรัฐโดยมีชกซ์

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดให้มีประกาศแจ้งเตือนเพื่อห้ามมิให้คนโดยสารและสมาชิกลูกเรือส่งหรือพาวัตถุอันตรายตามข้อบังคับนี้ไปกับอากาศยานไว้ ณ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับตนซึ่งเห็นได้โดยชัดเจน เช่น จุดจำหน่ายบัตรโดยสารในทุก ๆ ช่องทาง จุดรับการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Counter Check-in) หรือทางออกขึ้นเครื่อง (Boarding Gate)

หมวด ๒

อากาศยานส่วนบุคคล

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่อากาศยานส่วนบุคคลได้รับอนุญาตให้พาวัตถุอันตรายไปกับอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ให้นำความในหมวด ๑ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดทำแผนการฝึกอบรมวัตถุอันตราย (Dangerous Goods Training Programmes) ให้สอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และยื่นให้ผู้อำนวยความสะดวก

เมื่อผู้อำนวยความสะดวกได้รับแผนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยความสะดวกตรวจสอบแผน ความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หลักสูตรพร้อมสื่อการเรียนการสอนและบุคลากร และการปฏิบัติตามแผนเมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่ามีคุณสมบัติตามที่ข้อกำหนดทางเทคนิคได้กำหนดไว้ มีความพร้อมของ

สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ หลักสูตรพร้อมสื่อการเรียนการสอนและบุคลากร และผู้ได้รับใบรับรอง การดำเนินงานสนามบินสาธารณะนั้นสามารถปฏิบัติตามแผนได้จริง ให้ผู้อำนวยการรับรองแผนดังกล่าว

ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ของตนซึ่งปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายเข้ารับการฝึกอบรมตามแผนที่ได้รับการรับรองแล้ว และฝึกอบรม ทบทวนเป็นประจำ ตลอดจนจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรมตามแผนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องทำการทบทวนแผนการฝึกอบรม ตามวรรคหนึ่งให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดทางเทคนิค และแจ้งให้ ผู้อำนวยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนที่ได้ทำการทบทวนนั้นก่อนนำมาใช้งาน

ข้อ ๑๗ เมื่อมีอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายและมีผลทำให้เกิดความเสี่ยง ต่อความปลอดภัย ณ สนามบินสาธารณะของตน ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นต่อสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยโดยมิชักช้า

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีมาตรการแจ้งหน่วยงาน บริการฉุกเฉินของตนเกี่ยวกับตำแหน่งที่จอดของอากาศยานที่รับขนส่งวัตถุอันตรายในการบริหารจัดการ ลานจอดอากาศยาน

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีสถานที่เฉพาะสำหรับการ จัดเก็บสินค้าอันตรายซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานสนามบินและระบบการจัดการด้านนิรภัย ตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะจัดให้มีประกาศแจ้งเตือน ห้ามคนโดยสารและสมาชิกลูกเรือส่งหรือพาวัตถุอันตรายตามข้อบังคับนี้ไปก้ออากาศยานไว้ ณ สถานที่ ที่เกี่ยวข้องกับตน ซึ่งเห็นได้โดยชัดเจน เช่น จุดตรวจค้นคนโดยสารและสมาชิกลูกเรือ

หมวด ๔

ข้อกำหนดทางเทคนิค

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกประกาศ ข้อกำหนดทางเทคนิคเพิ่มเติมในรายละเอียดเพื่อใช้บังคับกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ อากาศยานส่วนบุคคล และผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงาน สนามบินสาธารณะซึ่งได้ดำเนินการตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๙๒

ว่าด้วยการขนส่งวัตถุอันตรายทางอากาศ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จุฬา สุขมานพ

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย